

Młode rodziły się potem tylko w trzech ośrodkach – w Ahmedabadzie, Junagadzie, gdzie jedna klacz „Tepuri” urodziła siedem źrebiąt oraz National Zoological Park w New Delhi. Khury do hodowli pochodziły z regularnych odłowów żrebaków w wieku 1,5-2 miesiące, które zaprzestano w 1986 roku z powodu problemów z nich odchowem (m.in. obecność pasożytów). W 1984 roku żyło w indyjskich ogrodach zoologicznych 25 khurów, a w marcu 2001 roku – 10. Natomiast w listopadzie 2004 roku tylko w Zoo Junagadzie znajdowało się 5 ogierów i 3 klacze (wszystkie samice pochodziły z natury, odłowione 18 sierpnia 2001 roku). Europejskie ośrodki utrzymywały khury głównie w XIX wieku – Zoo w Londynie otrzymało pierwszego ogiera 3 maja 1832 roku a klacz 5 maja 1849 roku – odnotowano tu później trzy przychówki. (Flower, 1929). W paryskim Zoo 9 młodych przyszło na świat w latach 1842-49 (Harpner 1945, po Gee 1963).

AGNIESZKA URBAŃCZYK, RADOSŁAW RATAJSZCZAK

Ogród Zoologiczny w Poznaniu,
ul Browarna 25, 61-048 Poznań, Poland
radoslaw.zoo@interia.pl

PRELIMINARY OBSERVATIONS ON THE ACCLIMATIZATION OF VISAYAN WARTY PIGS *Sus cebifrons negrinus*

On 28th of April 2004 after months of intensive efforts from many people both on the Philippines, in Holland, USA, Germany and Poland four pairs of Negros Warty Pigs *Sus cebifrons negrinus* arrived safely and apparently in good mood to absolve an obligatory 6 months quarantine before being moved to Rotterdam zoo. This was a culmination of 12 years of hard work of the “Visayan Warty Pig (Negros) Conservation Programme” led by William Oliver of the Fauna and Flora International.

They had been released into four separate stables app. 16 sq. m in the same pair compositions as on the Philippines.. Each stable was individually heated through hot air circulation to a temperature of 24 Celcius and a hot basking spot (app.35 C) was also provided. After app. 2 weeks of acclimatization that went quite uneventfully three pairs had been released into outside, sandy paddocks app. 600 sq. m. each. The fourth pair after a month had been moved to another place in the zoo to allow them to use a large, ca. 3000 sq. m paddock overgrown by grass and various shrubs as well as other vegetation. Keeping this pair gave us opportunity to observe very interesting behavioral patterns. The pigs dug for insects in the soil, collected vegetation and built nests. Then they moved them several times over the period of several months. Then, at the end of October enlarged belly was noted in one of the females – “Mina”. After few days teats were also clearly visible. The birth took place in the night from 29th to 30th of October. In the morning two apparently alert and very much alive piglets had been spotted in the nest together with “Mina”. On third day, 2nd of November in the morning the piglets were found missing. They were probably destroyed by sow, or the male.

WSTĘPNE OBSERWACJE AKLIMATYZACJI ŚWIŃ WISAJSKICH *Sus cebifrons negrinus*

28 kwietnia 2004 roku, po wielomiesięcznych wysiłkach sporej grupy ludzi na Filipinach, w Holandii, Polsce USA i Niemczech 4 pary świń wisajskich bezpiecznie dotarły do poznańskiego zoo, by przejść tu kwarantannę przed dalszą przesyłką do zoo w Rotterdamie. Była to kulminacja 12 lat trudnej pracy w ramach „Programu Ochrony Świni Wisajskiej” prowadzonego pod auspicjami Towarzystwa Ochrony Fauny i Flory przez Williama Olivera.

Świnie zostały wypuszczone do czterech oddzielnych stajni o powierzchni 26m. kw., w tych samych zestawach par jak na Filipinach. Każda stajnia była ogrzewana do temperatury 24⁰ C z dodatkowym dogrzewaniem punktowym do ca. 35⁰ C. Po dwóch tygodniach wstępnej aklimatyzacji świniom udostępniono wybiegi zewnętrzne o powierzchni ok. 600 m² każdy i piaszczystym podłożu. Jedną z par przeniesiono w inne miejsce, by umożliwić jej korzystanie z obszernego, mierzącego 3000 m² wybiegu porośniętego kępami wysokiej trawy i inną roślinnością. Na tym wybiegu mieliśmy możliwość poczynienia szeregu ciekawych obserwacji behawioralnych. Świnie wykazywały się dużą aktywnością poszukując bezkręgowców w glebie, zbierając roślinność i budując z niej gniazda, które były następnie przenoszone w inne miejsca.

W końcu października odnotowano powiększenie brzucha u samicy „Mina”, a po kilku kolejnych dniach pojawiło się nabrzmienie sutków. Poród nastąpił w nocy z 29 na 30 października. Rano dostrzeżono dwa żywotne młode. Niestety, trzeciego dnia rano prosiaki znikły, prawdopodobnie zjedzone przez samicę lub samca.

QUSE VIVIANA ⁽¹⁾, OLOCCO DIZ MARÍA JULIETA ⁽²⁾, FALZONI ELVIRA ⁽³⁾

¹ Senior Vet

² Animal Nutritionist

³ Senior Vet Histopathologist

Temaikèn Foundation,

Ruta 25 km 0.7, (1625) Escobar, Bs. As. Argentina

VITAMIN E DEFICIENCY OF TAMMAR WALLABY (*Macropus eugenii*) IN CAPTIVITY

Vitamin E deficiencies have been identified in numerous species of captive wildlife (Robbins, 1993), and documented as a specific health problem in zoo animals for more than 50 years (Dierenfeld, 1989) The tamar wallaby (*Macropus eugenii*) is one of the smallest wallabies of genus *Macropus*. All species of this genus are herbivorous, and most are mainly grazers. Nutritionally, Vitamin E can be one of the most challenging vitamins in the diet of captive Tamar wallabies because it is most likely to be deficient, since this species belongs to the small group of animals in which Vitamin E deficiency, and therefore nutritional muscular dystrophy, is not prevented with small traces of Selenium. In December 2002 Temaikèn's Tamar wallabies changed their fruit based diet to a higher fibre diet. Their basal diet consisted of 0.3 kg pellets for